

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **B. P.**, zast. JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou se sídlem Hořelická 1230/39, Rudná, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2022, č. j. KUJCK 150536/2022, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 5. 2023, č. j. 54 A 2/2023-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Soběslav uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 26 km/h. Vzhledem k tomu, že se žalobkyně dopustila téhož přestupku v období jednoho roku opakovaně, uložil jí městský úřad pokutu 3 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 3 měsíců.

[2] Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila u Krajského soudu v Českých Budějovicích, který žalobu zamítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) v kasační stížnosti namítla, že vyvstaly důvodné pochybnosti o správnosti výstupu z rychloměru jako celku, resp. o naměřené rychlosti. Taková situace nastane, pokud se ukáže, že některý z údajů na výstupu z rychloměru je nepravdivý. S ohledem na presumpci správnosti měření musí být vždy průkazné, kdo

měření provedl. Napadený rozsudek je podle stěžovatelky nezákonný z důvodu nesprávného právního posouzení zásady zákazu dvojího přičítání. Závěry krajského soudu jsou v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (NSS).

[4] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s krajským soudem, který řádně vypořádal všechny žalobní námitky. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem a prokázaly stěžovatelčino přestupkové jednání.

[5] V replice stěžovatelka uvedla, že navzdory jejím konkrétním námitkám zůstaly závěry krajského soudu i žalovaného pouze v obecné rovině. Kasační stížnost je přijatelná, neboť krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda smí mít vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí oporu pouze v úředním záznamu. Související závěr krajského soudu je v rozporu s judikaturou NSS, ačkoli pravomoc překonat judikaturu NSS má jen rozšířený senát. Kasační stížnost je přijatelná též proto, že judikatura dosud nevyřešila otázku hranice „účinného zpochybnění“ úředního záznamu, stejně jako otázku, zda musí být vždy jednoznačně průkazné, která osoba prováděla měření, mj. s ohledem na odpovědnost za možné pochybení při měření.

[6] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[7] Tvrzení, že krajský soud reagoval na žalobní námitky obecně, vyhodnotil NSS jako námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Podle NSS krajský soud dostal požadavků, které klade judikatura na přezkoumatelnost soudního rozhodnutí (rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). Ani napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné (rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65).

[8] NSS zdůrazňuje, že je to především krajský soud, který je oproti soudu kasačnímu povolán zhodnotit napadené správní rozhodnutí v tzv. plné jurisdikci, tedy včetně otázek skutkových, o nichž si sám učiní úsudek. Zásah ze strany NSS má být v tomto ohledu výjimečný a omezuje se zpravidla na vady řízení a dokazování ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (rozsudky NSS ze dne 1. 3. 2017, č. j. 6 As 256/2016-79, bod 21, či ze dne 13. 5. 2020, č. j. 6 Afs 7/2020-52, bod 23). Kasační soud má tedy zasahovat do hodnocení skutkových otázek, které provedl krajský soud, pouze tehdy, bylo-li řízení před krajským soudem zatíženo vadou (usnesení NSS ze dne 22. 2. 2024, č. j. 8 Ads 265/2022-33, bod 17). Krajský soud se v této věci nedopustil žádné vady spočívající v zásadním pochybení s možným dopadem do hmotněprávního postavení stěžovatelky či v nerespektování ustálené judikatury.

pokračování

[9] Stěžovatelka v kasační stížnosti vychází z judikatury NSS, která vylučuje užití úředního záznamu a oznámení o přestupku jako rozhodujících důkazů. Pomíjí však, že jejich podpůrné využití vyloučeno není. Stěžovatelkou citovaná judikatura není v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, z něhož vycházel krajský soud v bodě 11 napadeného rozsudku. Zaznamenal-li rychloměr rychlost vozidla (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze (rozsudky NSS ze dne 10. 12. 2021, č. j. 10 As 282/2019-39, bod 58, či ze dne 12. 10. 2022, č. j. 6 As 397/2020-39). Přesně to se v posuzované věci stalo.

[10] K námitce nedostatečného hodnocení důkazu – listiny nadepsané jako „Záznam o přestupku“ a pochybnostem o tom, kdo měření provedl, se krajský soud vyjádřil v bodech 17 až 19 rozsudku. Uvedl, že námitka týkající se operátora rychloměru konkrétně nezpochybňuje skutkový stav. I kdyby se prokázala přítomnost další osoby na místě měření, nezpochybnilo by to výsledky měření (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2021, č. j. 6 As 255/2020-42, bod 10). K námitce stěžovatelky přednesené v replice NSS uvádí, že předmětem tohoto řízení není odpovědnost příslušné osoby za pochybení během měření (k němuž zde navíc nedošlo).

[11] Žalobní námitce zpochybňující místo spáchání přestupku se krajský soud věnoval v bodech 9 až 15 rozsudku. Vyšel z judikatury NSS (rozsudek ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39), podle níž je nutné vždy individuálně posoudit, zda je úsek komunikace popsán ve výroku rozhodnutí o přestupku společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být skutek zaměněn s jiným. Nelze požadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno „na metr přesně“. Námitka, zda popis místa měření označený ve výroku rozhodnutí o přestupku může mít oporu toliko v úředním záznamu, je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť stěžovatelka nereaguje na argumentaci krajského soudu. Ten totiž naopak v bodě 11 rozsudku uvedl, že popis místa spáchání přestupku vycházel z výstupu z rychloměru, ověřovacího listu rychloměru, úředního záznamu o měření a oznámení přestupku. Podkladem pro popis místa spáchání přestupku tedy nebyl pouze úřední záznam.

[12] K porušení zásady zákazu dvojího přičítání se NSS opakovaně vyjadřoval. K prvnímu porušení této zásady mělo podle stěžovatelky dojít tím, že jí správní orgány při určení výše pokuty přičetly k tíži míru překročení nejvyšší povolené rychlosti, ačkoli to bylo již důvodem pro podřazení skutku pod § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Krajský soud při hodnocení této otázky v bodech 22 až 23 rozsudku vyšel z judikatury NSS (rozsudek ze dne 29. 9. 2020, č. j. 5 As 247/2018-39, bod 41). Stěžovatelce byla v souladu s tímto rozsudkem uložena sankce vyšší, než je spodní hranice při dané skutkové podstatě, a to nejen kvůli vyšší míře překročení dovolené rychlosti, ale i na základě dalších skutečností (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 2 As 357/2018-60, bod 36).

[13] Ke druhému namítanému porušení zásady zákazu dvojího přičítání mělo dojít tím, že správní orgán zohlednil stěžovatelčin předchozí přestupek ze dne 27. 12. 2021 nejen pro zařazení pod skutkovou podstatu § 125c odst. 6 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, ale i ke stanovení délky trestu zákazu činnosti. Správní orgány podle NSS

stěžovatelce spáchání tohoto přestupku při určení výše sankce k tíži nepřičetly. Hodnotily nicméně záznamy v evidenční kartě řidiče, a tedy i povahu a výši předchozích sankcí. Dospěly k závěru, že ani předchozí sankce uložené za shodné přestupky neměly výchovný a preventivní efekt a nevedly stěžovatelku k dodržování povolené rychlosti (rozsudek NSS ze dne 29. 9. 2020, č. j. 10 As 149/2019-43). Posouzení krajského soudu (body 24 až 26 rozsudku) se neodchyluje od judikatury NSS (rozsudek ze dne 27. 9. 2017, č. j. 1 As 252/2016-28).

[14] Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud vycházel z přílehavé judikatury a jeho závěry jsou s ní v souladu. NSS neshledal, že by se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do stěžovatelčina hmotněprávního postavení. Proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Neúspěšná stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu